

Koefnoen wint Gouden Televiziering 2012

Met een gelukkig gevoel stond ik op uit mijn luie stoel na de laatste uitzending van dit jaar van het satirische AVRO-teeveeprogramma Koefnoen. Niet dat ik blij was dat het afgelopen was, maar ik had meer dan genoten. Humoristische satire van de bovenste plank.

Tijdens de bedoelde uitzending op zaterdag 5 november vormden vier bekende bakkeleiende CDA-ers een 'team' in het gepersifleerde amusementsprogramma Ik hou van Holland (RTL 4). Linda de Mol nam schaterend de presentatie voor haar rekening. Ofschoon ik Ik hou van Holland niet kende, vond ik de vijf cabaretiers briljant, evenals de montage, maar niet elk typetje was even sterk gegrimeerd.

Founding fathers

Maar liefst 763 duizend mensen hebben Koefnoen aan hun toestel/flatscreen bekeken. Een mooi aantal, omdat deze uitzending pas om 21.45 uur was geprogrammeerd en moest opboksen tegen het echte Ik hou van Holland. Recensenten kwamen lovende woorden tekort. Of deze uitzending het imago van het CDA geschaad heeft? Bent u mal, Koefnoen houdt heel erg veel van de confessionelen. Als Verhagens partij slim is, trekken ze lering uit de twintig kwaliteiten (slechte eigenschappen!), die Koefnoen had toebedeeld. Over drie jaren wint het CDA de Tweede-Kamerverkiezingen. Met dank aan de cabaretiers.

Ik ben vanaf de eerste uitzending in september 2004 fan van Koefnoen, dat in het Jiddisch 'voor niets' betekent. In de loop van de jaren maakten behalve de founding fathers Owen Schumacher en Paul Groot meerdere gastacteurs er hun opwachting. Soms vind ik hun sketches en filmpjes uitmuntend, dan weer matig en langdradig.

Het lijkt erop dat ze elk seizoen iets beter worden. Wat mij betreft, mag de recente aflevering nu al het televisieprogramma van het jaar zijn. Op weg naar de Gouden Televiziering 2012! Wat zal Jack Spijkerman verguld zijn met zulke nazaten, die bijna alle in zijn vroegere VARA-programma Kopspijkers hun prille talenten aan een groot publiek mochten tonen.

Typetjes

Al een halve eeuw weten cabaretiers hun publiek in de theaters, op de televisie en andere massamedia aan zich te binden. Er komt maar geen einde aan de lange stroom mannen en ook steeds meer vrouwen, die zich van deze vorm van uitvoerende kunst bedienen. Op teevée word je doodgegooid met cabareske programma's onder andere Koefnoen, Toren C en Neonletters.

Over smaak en kwaliteit valt te twisten, maar bepaalde typetjes en uitspraken (van vroeger en nu) zijn zodanig ingeburgerd dat ze tot het culturele erfgoed van Nederland behoren. Iedereen kan moeiteloos een lijst met namen en citaten opsommen.

De vraag rijst: hoe komt het dat cabaretiers in het als nuchter bekend staande Nederland een alsmaar groter publiek boeien? Komt het door de milde zelfspot, het anderen een spiegel voorhouden en/of is het hun relativiseringsvermogen?

Geef mij maar een vrijkaartje Koefnoen, want we willen toch allemaal lachen en even bevrijd zijn van de lawine aan berichten over de (dreigende) economische ellende in de EU, de politieke problemen in Griekenland en Italië en de natuurrampen, die de massamedia ongevraagd over ons heen storten. "Zo, en nou is 't klaar."

Tekst: Jos Schols

14 november 2011